

Les informacions que apunten que José María Aznar impulsa una croada mundial per aconseguir que l'ONU prohibisca el clonatge terapèutic són possiblement una hipèrbole de titular, més acostada als somnis del president del Govern espanyol que a les seues possibilitats a escala internacional. Tot i això, espanta la idea d'una globalització del retrocatholicisme d'Aznar aplicat a la biologia molecular i avalat per governs omnipotents com el de Bush o poderoses organitzacions com l'ONU. Diverses afirmacions assenyalen que la iniciativa del Govern Aznar pot rebre el suport dels Estats Units, el Vaticà i Itàlia, mentre que la Comissió Europea s'hi oposa. Sembla que la croada, a l'estat espanyol, està encapçalada per la nova ministra de Sanitat, Ana Pastor, que farà enyorar Celia Villalobos, molt menys apostòlica. En el Congrés de Diputats, Pastor ja ha advertit que l'executiu no permetrà l'ús per a investigació de cap dels 40.000 embrions que estan congelats en les clíniques de reproducció assistida. Pastor reitera, doncs, una negativa que impedeix investigacions bàsiques i desatén els consells de la Comissió de Reproducció Assistida, integrada per científics com la biòloga Anna Veiga, de l'Institut Dexeus de Barcelona, o Santiago Grisolí, de la Fundació Valenciana d'Estudis Avançats.

Aznar i la cèl·lula catòlica

“Tot i tenir arguments científics a favor del clonatge terapèutic, a més del consegüent benefici de les investigacions per salvar vides, el Govern Aznar es nega a aprovar aquesta tècnica. I, fins i tot, pretén aparèixer en l'ONU com el paladí dels països contraris a l'ús de cèl·lules mare”

Aquesta Comissió, un òrgan assessor del Ministeri, fa un any que va lliurar al Ministeri un document que recomanava reformar la llei de reproducció assistida per permetre la investigació amb cèl·lules mare embrionàries procedents d'aquests embrions congelats en les clíniques. Per convèncer l'executiu que el procediment seguiria tota una sèrie d'escrupoloses normatives ètiques, el document aconsellava unes condicions per poder treballar amb les cèl·lules mare: que havien de provenir d'embrions de menys de catorze dies; el vistiplau dels progenitors i que s'haguera descartat la possibilitat d'implantar aquell embrió.

Tot i tenir tots aquests arguments a favor del clonatge terapèutic, a més del consegüent benefici de les investigacions per curar malalties i salvar vides humanes, el Govern Aznar es nega a aprovar-la. I, fins i tot, pretén aparèixer en l'ONU com el paladí dels països contraris a l'ús terapèutic de cèl·lules congelades.

La decisió tindria una lògica política si Aznar poguera perdre vots de la parròquia ultracatòlica en benefici d'un altre partit. Però no hi ha cap altre partit a la seua dreta i la parròquia ortodoxa sembla cada vegada més minsa si tenim en compte les dades de catòlics practicants.

L'única conclusió lògica és que el nucli dur del Govern —la cèl·lula catòlica de l'executiu— és més papista que el papa i actua, en qüestions de salut, amb una fe cega i oposada a la raó científica i l'argumentació ètica.

Coordinació: Àlex Milian.

Assessors editorials: Josep Enric Llebot, Juii Peretó, Jaume Sureda

Col·laboradors: Gemma Aguilera i Guillermo Caba.